

ACC. N:R M. 11845:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frieri och Bröllop

Luf 71.

ja detta är ja oduglig att svara ja har alldrig haft intresse av sådant, men något svårt för ungdomarna att bli bekanta det var det vist inte det fans visserligen inga fina nöjeslokaler men di träffades vid kyrkor och marknader och lite varstans och i Moheda hade vi Kronobergshed der samlades ungdomarna varje söndag på sommaren då var vi alltid några i sällskap par om par ensamma var inte vanligt, vilka egenskaper de föredrog hos varandra ja det var väl först att de tyckte om varandra och trivdes tillsammans att man fick några gåvor av en pojk innan de var förlovade det var ingen hederlig flicka som tog emot att flickan skulle vara från den egna byn eller samhället det var inte tvunget gift sig i släkten var inte vanligt att Föräldrarna ville ha lit att säga till om det var vanligt hos de rika de fattiga hade ingen ting att våga de fick sjelfva sig hur de kunde, nog fans det att om inte direkt så indirekt tvingade sina barn att gifta sej som de ville dotterne i syn-

ACC. N:R M. 11845:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

nerhet släkten hade ju inte annan rätt än att de kunde påverka och förmana om de ansåg att partiet var opassade att ungdommar var obekanta frieriet det tror ja inte äktenskapsförmedlare kallades bönamän det var i regel manliga och då kom han först till flickans hem med hälsning från friaren om han var välkommen gillade då föräldrarna honom så kom han (men det kunde hända att ungdomarna då varit hemligt förlovade länge men det ansågs opasligt om han inte hört sej för med bönaman ärsättningen var nog rätt olika något bestämt var det inte något klädesblag kanske pengar fast det teg man med ja har hört att det kunde vara en hel tunna råg hur de friade var väl ingen ritual på inte tror jag det var bestämt var presenter de gav varandra ring o Psalm-bok kom senare men att det bekräftades handslag som en afär har ja alldrig hört, s.k. friareklunk om det skall vara från Blekinge är de i sällskap med en flicka de tycker om så tar de upp sin lommaflaska och bjuder flickan sypa dem till och så tar de då en klunk sjelfva att flickan gömde sej för friaren har ja håller

ACC. N:R M. 11845:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

inte hört föräldrarnas svar det framlämnade ju bönamannen men
sen hemgiften då skar det sig nog rätt skarpt mellan föräldrar-
na många gånger om de var landtbrukare så rörde det sej om
gården i första hand ja mins i min barndom och brukade härma
en Enka när Sonen skulle gå och fria så sa hon till honom hör
dig nu för om du inte kan få två kor envist hon att han fick så
vi får fullt i bårarna, det var så att tiden hård o fattig är
inte lätt att vara innerst inne var det väl barnets väl det
gälde de äldre vist hur dant livet var som kanske börjat med
tomma händer o kämpat sej igenom de viste vad pengar var värda
förberedelse till ett bröllop var väl som andra kalas om några
grannar hjälpte till det var nog inte bestämt om flickan ung-
domsvänner hjälpte till med utstyrsel det var heller inte be-
stämt men att bruden gick omkring och tiggde det förekom all-
drig varken blan rika eller fattiga bjöd till bröllop det
skickades en som brukade ha sådana uppdrag och då bjöds hela byn
och släkten var det ett rikt hem så skulle Prästen klockaren

ACC. N:R M. 11845:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

några objudna gäster kom det alldrig några fester före bröllopet kan ju inte minnas på min hemtrakt på den tiden, längre tillbaka vid de så kallade kronbröllop dä va det så noga med seder och bruk då red följet till kyrkan med musik och förri-dare och hästarna utstyrda men det mins inte jag det var väl nästan som vanliga kalas med förning det klart att det åt ok dracks rätt bastant och bönamannen skulle vara med som gäst dans och spel förekom nog var det riktigt skulle Prästen dansa första dansen med bruden men hon hade kronan på att det sen var några seremonier innan hon reste till sitt nya hem eller att de klippte hennes hår sådant förekom inte hurdant sen det var att taga avsked av gamla hemmet det var kanse inte så lätt nu gälde det att stå på egna ben men när sen de fått lite i ordning så skulle föräldrar och släkt komma att se hur de hade de och det kallades att då skulle de gamla viga in hemmet och även ungdomsvänner skulle komma och se hur det var men de skulle komma en annan gång inte när föräldrarna var när föräldrahem-

ACC. N:R M. 11845:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

met skulle besökas var väl inget bestämt dit var de väl
alltid välkomna.